

Nr 57.

Ankom till riksdagens kansli den 23 maj 1935 kl. 2 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckta motioner om åtgärder för effektiv indrivning av skogsaccis och skogsvårdsavgifter.

(2:a avd.)

I två likalydande, till bevillningsutskottet hänvisade motioner, nr 115 i första kammaren av herrar *Carl Eriksson* och *Granath* och nr 237 i andra kammaren av herr *Persson* i Undersvik, har hemställts, »att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t hemställa om utredning och förslag om sådana åtgärder, att effektiv indrivning av skogsaccis och skogsvårdsavgifter må kunna erhållas.»

Beträffande motiveringen för detta förslag, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, får utskottet hänvisa till motionerna.

I motionerna har framhållits, att det vid kommunernas indrivning av skogsaccis stundom visat sig, att gällande lagstiftning ej gäve tillräckliga möjligheter att utfå skogsaccisen. Vissa kommuner gjorde avsevärda förluster på grund av att personer, som saknade utmättningsbara tillgångar, inköpte skogsstämplingar, för vilka borgen lämnades, varigenom visserligen betalning för skogsköpet säkerställdes, men ingen som helst säkerhet erhöles för att skogsvårdsavgifter och skogsaccis bleve guldna. Nämda förfaringssätt vore visserligen ej vanligt i flertalet kommuner, men på vissa håll kunde metoden sättas i system, varigenom en del kommuner relativt sett förlorade en avsevärd del av inkomsten av skogsaccis. Olägenheten och orättvisan härav framginge tydligast därav, att skogsaccisen utgjorde ersättning för en under många år åtnjuten frihet från fastighetsskatt. Därest kommunen i stället haft rätt till dylik skatt, skulle denna säkerligen hava betalats med hänsyn till förefintlig förmånsrätt i fastigheten. För övrigt hade det visat sig, att kommuner ej sällan gjorde förluster även på sådana fastighetsägare, vilka själva avverkat sin skog, då deras fastigheter varit så högt intecknade, att utmätning ej varit lönande. I syfte att förhindra berörda missförhållande hava motionärerna ifrågasatt sådan ändring av gällande bestämmelser i ämnet, att kommun vid avverkningar av skog skulle äga rätt att begära säkerhet för eventuell på avverkningen belöpande skogsaccis. Ett motsvarande stadgande härtill borde även införas i fråga om skogsvårdsavgifter.

I motionerna har erinrats, att inköp av skogsstämplingar inom vissa kommuner verkstälts av personer, vilka redan vid tiden för köpet saknat utmätningsbara tillgångar, samt att, då säkerhet för skogsaccisens erläggande i dylika fall icke lämnats, kommunerna på grund av köparens insolvens åsamkats avsevärda förluster av skogsaccis. Av en genom utskottets försorg vidtagen undersökning, omfattande fem län, synes framgå, att i vissa trakter skogsaccis och skogsvårdsavgift av nämnda anledning icke kunnat uttagas av avverkare. Även om sådant undandragande av skatten för närvarande icke äger rum i någon större utsträckning, finner utskottet likväl skäl tala för, att åtgärder i tid vidtagas till förhindrande av en mera allmän spridning av berörda missförhållande. Detta synes utskottet vara desto mera motiverat som, medan kommuns rätt till fastighetsskatt i särskild ordning tryggats genom föreskrift i 17 kap. 6 § handelsbalken, kommun icke tillerkänts sådant företräde till betalning ur fast egendom för skogsaccis. Då frågan om vilka åtgärder, som lämpligen böra komma till stånd för åstadkommande av ett effektivt erläggande av skogsaccis och skogsvårdsavgift, givetvis är beroende av såväl omfattningen av dylika skogsköp som storleken av de förluster, vilka kunna hava föranletts av nämnda förhållande, finner utskottet i likhet med motionärerna önskvärt att, innan åtgärder vidtagas, en utredning å förevarande område kommer till stånd. Såsom en tänkbar lösning i fråga om köp av skog från statens fastigheter har inom utskottet ifrågasatts, huruvida icke domänstyrelsen i sina villkor för köpet lämpligen skulle kunna införa en bestämmelse om skyldighet att ställa säkerhet icke blott för köpeskillingen för skogen, såsom för närvarande ofta lär gälla, utan även för den skogsaccis och skogsvårdsavgift, som kan komma att belöpa på den avverkade skogen.

På grund av vad ovan anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, i anledning av de likalydande motionerna I: 115 av herrar Carl Eriksson och Granath samt II: 237 av herr Persson i Undersvik, i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville låta verkställa utredning av frågan, huruvida kommuns och skogsvårdsstyrelses rätt att utfå skogsaccis och skogsvårdsavgift må kunna tryggas på ett mera tillfredsställande sätt än för närvarande samt, i den mån omständigheterna därtill föranleda, för riksdagen framlägga förslag i ämnet.

Stockholm den 23 maj 1935.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Nilsson i Kristianstad, Bårg i Katrineholm, Björnsson, Jönsson, Ericson i Göberga, Nilsson i Landeryd, Wahlmark, friherre Lagerfelt, Lövgren i Boden, Olsson i Närlinge, Olsson i Gävle, Olsson i Ramsta, Ericson i Boxholm, Hjalmarsson, Larsson i Örbyhus, Johansson i Krogstorp, Brännström i Skellefteå, Mårtensson, Nilsson i Karlstad och Persson i Undersvik.
